

Paulus is met zijn metgezellen in Europa aangekomen. De weg die zij gaan, loopt niet over rozen. De reis begint bemoedigend. Hun werk werd gezegend. Een zekere Lydia kwam tot geloof. Tot geloof, doordat de Heere haar hart opende voor het Woord. Lydia en haar huis worden gedoopt. Christus is de verovering van Europa begonnen.

Maar al gauw blijkt dat er nog een medereiziger is: Gods grote tegenstander, de duivel, zet alles op alles om het evangelie buiten Europa te houden. Daarom heeft hij een felle aanval gedaan op de boodschappers van het evangelie.

De eerste pijl op satans boog was het geroep van dat slavinnetje, dat door een waarzeggende boze geest in beslag was genomen. Hier zie je dat ook de satan mensen inschakelt. Denk niet dat dat slavinnetje alleen maar onzin uitkraamde. De boze kan heel zinnige dingen zeggen over God en Christus (Math. 8: 29). Het meisje erkende de apostelen als dienstknechten van God, de Allerhoogste. Wat verraderlijk!

Alleen, de boze liet haar een halve waarheid uitroepen. Er staat in vers 17 letterlijk: **een** weg der zaligheid. Het unieke van het evangelie werd ontkend. Daarom was Paulus van deze propaganda niet gediend. In de Naam van Jezus Christus werd de kwade geest dan ook uitgedreven.

De tweede pijl van satan: het winstbejag. Deze slavin werd financieel uitgebuit door een aantal hoge heren in Filippi. Doordat de kwade geest uit haar was gedreven, viel hun bron van inkomsten nu in één keer weg. En uit wraak lieten ze Paulus en Silas oppakken en als een stel boeven naar de markt slepen, d.w.z. naar de rechtbank. Evenals bij Jezus moesten ook bij Paulus en Silas valse beschuldigingen de doorslag geven. Onschuldig zijn de apostelen gegeteld en in de gevangenis gegooid. Waarschijnlijk diep onder de grond, in een vunzige, donkere kelder, en een kans op vluchten was er niet voor hen.

Paulus en Silas vormden een vervolgte, een verdrukte kerk. Ze leden onrecht omwille van het evangelie. Paulus eigen woorden uit Handelingen 14: 22 gaan hier in vervulling: "en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods". Zo **moet** het, een andere weg is er niet. Het leven met de Heere is geen "pleziertocht", maar een weg vol strijd en moeite.

In vs. 25 heeft "omtrent de middernacht" een dubbele bodem. Het was letterlijk 's nachts, maar ook figuurlijk was de nacht over de apostelen gedaald. Het wonder was, dat de Heere in de verdrukking **bij hen was**. De weg voor hen was gesloten, maar de weg naar bóven was opgebleven. Paulus en Silas baden en zongen (Jacobus 5: 13). Waarom geen gebalde vuisten en verontwaardigde stemmen? Omdat Paulus en Silas van die bijzondere mensen waren? **Nee**, omdat God een God is, die psalmen geeft in de nacht (Job 35:10 en Psalm 42:9). De eer geven we niet aan deze twee apostelen, maar aan de Heere!

Trekker-zijn is wel eens moeilijk. Maar juist dan is de Heere nabij. Wie op Hem hoopt, komt niet beschaamd uit. Bovendien wisten Paulus en Silas dat het lijden niet opweegt tegen de heerlijkheid die komt!

De apostelen leken uitgeschakeld. Maar God heeft hen ook in de gevangenis **gebruikt**. Ze maakten burengerucht. Maar God heeft dit gerucht omgezet in **onopzettelijke evangelisatie**. De mede-gevangenen hoorden naar hen, het gezang klonk door de gevangenis heen.

De Heere weet Zijn volgelingen overal te gebruiken!!

Ga je mee op reis????

Zingen

Psalm 42: 3 en 5

Psalm 138: 3 en 4

Psalm 119: 3

Hoogste Lied: 98 en 113